

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Cob/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116219478
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrýlová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3116219478.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Prikrýlovej a členiek senátu JUDr. Ivety Záleskej a JUDr. Ivicy Čelkovej v spore žalobcu FAST PLUS, spol. s r.o., so sídlom Na pántoch 18, 831 06 Bratislava, IČO 35 712 783, právne zastúpeného JUDr. Z. Z., advokátkou, so sídlom kancelárie T. námestie 3, XXX XX C., proti žalovanému ATAK comp, s.r.o., so sídlom Ľ. Podjavorinskej 5, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, IČO 46 518 703, právne zastúpenému Advokátska kancelária Mihalda, Valach, Kišac, s.r.o., so sídlom Gogoľova 18, 852 02 Bratislava, IČO 36 663 051, o zaplatenie 1 276,66 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 36Cb/328/2016-127 z dňa 7. decembra 2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 276,66 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 18.2.2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, p o t v r d u j e .

II. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III., ktorým priznal žalobcovi proti žalovanému náhradu 100 % trov konania, m e n í tak, že žalobcovi sa proti žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90 %.

III. Odvolanie žalovaného proti výroku II., v ktorom zamietol žalobu v časti o zaplatenie 8,05 % ročných úrokov z omeškania zo sumy 602,40 eur od 14.6.2016 do 17.2.2017 a zo sumy 674,26 eur od 21.6.2016 do 17.2.2017, o d m i e t a .

IV. Žalobcovi sa proti žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 276,66 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 18.2.2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku II. zamietol žalobcu v časti o zaplatenie 8,05 % ročných úrokov z omeškania zo sumy 602,40 eur od 14.6.2016 do 17.2.2017 a zo sumy 674,26 eur od 21.6.2016 do 17.2.2017 sa žaloba a vo výroku III. priznal žalobcovi sa proti žalovanému náhrada 100 % trov konania.

2. V odsekoch 1. - 4. odôvodnenia rozsudku uviedol súd prvej inštancie čoho sa žalobca proti žalovanému domáhal, z akých dôvodov, aké prostriedky procesného úroku a dôkazy na preukázanie tvrdení použil a predložil, procesný postup súdu prvej inštancie spočívajúci vo vydaní platobného rozkazu, procesný postup žalovaného spočívajúci v podaní odporu proti platobnému rozkazu vrátane dôvodov uvedených žalovaným v odpore, obsah vyjadrenia žalobcu k

odporu žalovaného a rozsah dokazovania vykonaného výsluchom žalobcu postupom podľa § 204 CSP.

a listinami

3. Z vykonaného dokazovania zistil súd prvej inštancie pre rozhodnutie podstatný skutkový stav, na ktorý aplikoval 261 ods. 1, § 409 ods. 1, 2, § 448 ods. 1, 2, § 369 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka a § 43a ods. 1, 2, § 43c ods. 2, § 44 ods. 2, § 46 ods. 2 a § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

4. Faktúrou č. 2011657133 zo dňa 6.6.2016, splatnou 13.6.2016 vyfakturoval žalobca žalovanému 2 ks DIS 29020 umývačka riadu vst. BEKO, na základe objednávky žalovaného 43002762 a dodacieho listu č. 2007012417, v sume 602,40 eur. Žalovaný potvrdil prevzatie označeného tovaru v dodacom liste zásielky č. XXXXXXXXXXXXXXX. Faktúrou č. 2011657133 zo dňa 6.6.2016, splatnou 13.6.2016 vyfakturoval žalobca žalovanému 2 ks DIS 29020 umývačka riadu vst. BEKO, na základe objednávky žalovaného 43002762, v sume 602,40 eur. Žalovaný potvrdil prevzatie označeného tovaru v dodacom liste zásielky č. XXXXXXXXXXXXXXX. Faktúrou č. 2011658511 zo dňa 13.6.2016, splatnou 20.6.2016 vyfakturoval žalobca žalovanému 1 ks ART 8814/A+++SFS chladnička Whirlpool, na základe objednávky žalovaného 43001994 a dodacieho listu č. XXXXXXXXXXXX a 2 ks tovaru BB10U AK.KYT.BRIGHT BRONZ 10/46, spolu v sume 374,26 eur. Žalovaný potvrdil prevzatie označeného tovaru v dodacom liste zásielky č. 1100020119372. Žalovaný uvedené faktúry spolu v sume 1 276,66 eur doteraz žalobcovi neuhradil.

5. Z emailovej korešpondencie strán sporu a vyjadrení strán sporu je podľa názoru súdu prvej inštancie zrejmé, že žalovaný si elektronickými prostriedkami objednal u žalobcu tovar, žalobca objednávky tovaru potvrdil a následne ho žalovanému dodal, čoho dôkazom sú aj predložené dodacie listy zásielok. Žalovaný v spore dodanie tovaru žalobcom nespochybnil. Žalobca ako predávajúci prijatím elektronických objednávok žalovaného na dodanie tovaru (§ 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka) uzavrel so žalovaným ako kupujúcim v zmysle § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka písomne (elektronickými prostriedkami, § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka) kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bolo dodanie objednaného tovaru za kúpnu cenu určenú žalobcom, ktorú žalovaný akceptoval. Žalovaný dodaný tovar a jeho kúpnu cenu nenamietal. Napriek tomu kúpnu cenu dodaného tovaru doteraz žalobcovi neuhradil. V zmysle § 448 ods. 1 Obchodného zákonníka súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie dohodnutej kúpnej ceny za predmetný dodaný tovar v sume 1 276,66 eur. Žalovaný je v omeškaní so zaplatením kúpnej ceny. Súd prvej inštancie konštatoval, že v spore nebolo preukázané doručenie žalovaných faktúr zo strany žalobcu žalovanému. Žalobca nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že žalované faktúry mali byť žalovanému doručené spolu s dodaným tovarom. Taktiež nebolo preukázané, že by medzi stranami bola zmluvne dohodnutá splatnosť žalovanej kúpnej ceny. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie 8,05 % ročných úrokov z omeškania zo sumy 1 276,66 eur od 18.02.2017 (deň doručenia žaloby spolu s platobným rozkazom žalovanému) do zaplatenia. Strany sporu nemali pre prípad omeškania zmluvne dohodnuté úroky z omeškania, a preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške stanovenej § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka a nariadenia Vlády SR č. 21/213 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka. V časti o zaplatenie 8,05 % ročných úrokov z omeškania zo sumy 602,40 eur od 14.6.2016 do 17.2.2017 a zo sumy 674,26 eur od 21.6.2016 do 17.2.2017 súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania splatnosti žalovaného záväzku, nakoľko nebolo preukázané doručenie žalovaných faktúr žalovanému spolu s dodaným tovarom. Za výzvu žalovaného na zaplatenie žalovanej kúpnej ceny považoval súd prvej inštancie až doručenie žaloby žalovanému zo strany súdu.

6. Za použitia § 13 ods. 1, § 89 ods. 1, § 92 ods. 1 CSP, § 13 Obchodného zákonníka a § 20 ods. 1, § 22 ods. 1, § 23 a § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka posudzoval súd prvej inštancie plnomocenstvo udelené žalobcom na jeho zastupovanie v spore advokátkou JUDr. Z. Z. (č.l. 15 súdneho spisu). Na spodnej časti listiny právna zástupkyňa žalobcu otlakom svojej pečiatky a podpisom potvrdila, že prijíma splnomocnenie. Žalobca splnomocnil menovanú advokátku, aby ho „obhajovala, resp. vo všetkých právnych veciach zastupovala, aby vykonávala všetky úkony, prijímala všetky doručované písomnosti, podávala návrhy a žiadosti, uzavierala zmiery, uznávala uplatnené nároky, vzdávala sa nárokov, podávala opravné prostriedky a vzdávala sa ich, vymáhala nároky, prijímala plnenie nárokov, ich potvrdzovala, dedičstvo odmietala, menovala rozhodcu a uzavierala rozhodcovské zmluvy, a to všetko i vtedy, keď je podľa predpisov potrebné osobitné splnomocnenie.“ Toto splnomocnenie dal žalobca svojej právnej zástupkyňi „i v rozsahu práv a povinností podľa Trestného poriadku,

Občianskeho súdneho poriadku a Správneho poriadku“. Súd prvej inštancie vyslovil, že z uvedeného je zrejmé, že plnomocenstvo obsahuje rozsah splnomocneného oprávnenia. Z obsahu predmetného plnomocnenstva súd prvej inštancie nezistil dôvody jeho neplatnosti v zmysle § 37 ods. 1 alebo § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobcom je obchodná spoločnosť, ktorá, v súlade s § 31 ods. 1 Občianskeho zákonníka, udelila všeobecné plnomocnenstvo advokátovi. Ustanovenie § 13 ods. 1 Obchodného zákonníka výslovne pripúšťa, aby za právnickú osobu konal zástupca, ktorým je podľa § 23 Občianskeho zákonníka aj zástupca na základe dohody o plnomocnenstve. Súd prvej inštancie poukázal na to, že Obchodný zákonník predstavuje vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis. Podľa názoru súdu prvej inštancie takýto právny záver nie je v rozpore s rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 353/2012 zo dňa 1.8.2012, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že Ústavný súd SR meritórne neposudzoval platnosť udelenej plnej moci konateľa sťažovateľky splnomocnencovi a záver o predpoklade absolútnej neplatnosti splnomocnenia vyslovil ako obiter dictum, teda táto časť odôvodnenia jeho rozhodnutia nie je autoritatívnou časťou. Prípustnosť zastúpenia obchodnej spoločnosti na základe všeobecného plnomocnenstva tiež vyslovil Najvyšší súd SR v uznesení sp.zn. 1 Obo 37/2008 zo dňa 30.6.2008, alebo aj Krajský súd v Bratislave v uznesení sp.zn. 9Co/326/2013 zo dňa 31.5.2013.

7. V odseku 11. odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie uviedol a odôvodnil nevykonanie dokazovania všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu na návrh žalobcu, keď mal súd prvej inštancie za to, že uzavretie kúpnej zmluvy stranami sporu mal dostatočne preukázané emailovou korešpondenciou strán sporu. Na výsluchu žalovaného v spore strany netrvali.

8. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal neúspech len v pomerne nepatrnej časti, priznal proti žalovanému náhradu 100 % trov konania s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie, ktorým napadol rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP. S poukazom na obsah žaloby a obsah podaného odporu uviedol, že v odpore poprel všetky tvrdenia žalobcu. V odpore žalovaný okrem iného poukazoval na to, že žalobca nepreukázal, napriek e-mailovej komunikácii zo dňa 6.6.2016, či medzi žalobcom a žalovaným bola vôbec uzavretá zmluva, ak áno, o akú zmluvu išlo, či došlo k dohode o cene, a ak áno v akej výške bola cena stanovená dohodou zmluvných strán, či boli vystavené faktúry doručené žalobcom žalovanému, ak áno, kedy boli doručené. Žalobca si nesplnil povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Ako jediný dôkaz predložil žalobca dodacie listy zásielok, z ktorých vôbec nevyplýva, či tieto zásielky obsahovali faktúry vystavené žalobcom. Ani faktúry pripojené k žalobe neobsahovali dôkaz o ich doručení žalovanému. V odpore žalovaný uviedol, že zo žaloby a k nej pripojených faktúr vyplýva, že žalovaný je povinný plniť až na základe vystavenej a doručenej faktúry v lehote splatnosti a nie súčasne s doručením a prevzatím tovaru. Uvedené je zrejmé z toho, že žalobca poukazoval na skutočnosť, že cenu za tovar žiadal uhradiť na základe vystavených faktúr so 7-dňovou lehotou splatnosti a táto cena má predstavovať kúpnu cenu za dodaný tovar, ako aj z toho, že tovar bol žalovanému zaslaný bez toho, aby žalobca vopred alebo súčasne s dodaním tovaru požadoval zaplatenie kúpnej ceny. V odpore žalovaný namietal žalobcom uplatnené nároky z dôvodu, že splatnosť faktúr, ktoré mu neboli doručené, nemohla nastať a žalovaný sa nemohol dostať do omeškania. Svoje tvrdenia uviedol žalovaný aj na pojednávaní dňa 7.12.2018. Žalobca nebol schopný preukázať uzatvorenie kúpnej zmluvy, resp. či bola uzavretá ústne alebo písomne, kedy bola uzavretá, nebolo preukázané, či bola dojednaná kúpna cena a jej výška ako podstatná náležitosť kúpnej zmluvy podľa Obchodného zákonníka. Na pojednávaní dňa 7.12.2018 žalobca prostredníctvom povereného zástupcu na otázku žalovaného, či došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, uviedol, že zmluva nebola uzavretá a zmluvný vzťah podľa všeobecných obchodných podmienok potvrdzuje faktúra. Súdu prvej inštancie sa javilo sporné doručenie faktúr žalovanému ako aj prejav žalovaného s obchodnými podmienkami žalobcu, sporné bolo aj znenie týchto obchodných podmienok. Podľa názoru žalovaného žalobca neuniesol dôkazné bremeno, čo podporuje aj postup súdu prvej inštancie, ktorý mal za sporné viaceré skutočnosti vyjadrené v predbežnom právnom posúdení na pojednávaní dňa 7.12.2018. Žalobcom predložené listiny na tomto pojednávaní nepreukazujú žiadnym spôsobom tvrdenia žalobcu a nie sú dôkazom, ktorým by žalobca podložil svoje tvrdenia. Nevyplýva z nich uznanie záväzku žalovaným.

Tvrdenia súdu prvej inštancie uvedené v odseku 7. odôvodnenia rozsudku nepovažuje žalovaný za správne.

Na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Ak bol súd prvej inštancie toho názoru, že došlo k uzatvoreniu zmluvy a boli preukázané ďalšie skutočnosti, nie je žalovanému jasné, prečo žalobu v časti úrokov z omeškania zamietol. Súd prvej inštancie mal žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Žalobca nepreukázal doručenie faktúr žalovanému, uzatvorenie zmluvy, dojednanie kúpnej ceny a jej výšky, objednanie tovaru v takom množstve ako je uvedené v rozsudku a dodanie tovaru. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

10. Žalobca na výzvu súdu prvej inštancie o podanie vyjadrenia k odvolaniu žalovaného, ktoré mu bolo doručené dňa 27.2.2019, reagoval len žiadosťou o predĺženie lehoty na podanie vyjadrenia. Žalobca vyjadrenie k odvolaniu žalovaného nepodal.

11. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

12. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku I. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nezistil dôvod k tomu, aby zopakoval alebo doplnil dokazovanie vykonané pred súdom prvej inštancie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Vychádzal zo skutkových zistení ustálených v konaní súdom prvej inštancie (§ 383 CSP).

13. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP. Vychádzajúc z obsahu súdneho spisu odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie dodržal v konaní procesné predpisy upravujúce procesný postup o povinnom poučení strany v spore o procesných právach a o procesných povinnostiach, o predvolávaní na nariadené pojednávania za účelom prejednania veci, pri vykonávaní dokazovania a procesný postup pred skončením dokazovania. Postupom súdu prvej inštancie nedošlo k takému nesprávnemu procesnému postupu, ktorý znemožnil stranám uskutočňovať im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán v spore, dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka žalobe o zaplatenie 1 276,66 eur s príslušenstvom čo do istiny a príslušenstva so začiatkom uplatnenia dňom doručenia žaloby žalovanému v súdnom konaní vyhovel výrokom I. rozsudku. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil v súlade s požiadavkami § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku a v rámci postupu podľa § 387 ods. 2, 3 CSP uvádza :

15. Odvolací súd primárne poukazuje na to, že základom jeho rozhodnutia vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného je aplikácia ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, pretože sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

Na zdôraznenie správnosti skutkových a právnych záverov vyjadrených v napadnutom rozsudku uvádza, že súd prvej inštancie sa jasným a zrozumiteľným spôsobom vyjadril k nároku uplatnenému žalobcom a k použitej obrane žalovaného, zdôvodnil dôvody, na základe ktorých tento nárok žalobcovi priznal a žalobe čo do istiny v uplatnenej výške a čo do úrokov z omeškania za obdobia odo dňa doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia vyhovel. Pri aplikácii § 387 ods. 2 CSP nie je odvolací súd povinný vo

vzťahu k odvolacím dôvodom opätovne zopakovať tie isté skutkové a právne závery, ktoré už vyjadril v napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie a s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, keď je postačujúce na ne len odkázať (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 350/2009, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo 170/2005). V súlade s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky dal súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku odpoveď na podstatné a právne významné okolnosti dané v sporovej veci. Vo vzťahu ku konaniu pred odvolacím súdom a k odôvodneniu rozsudku odvolacieho súdu je potrebné poukázať na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 115/2003 z 3. júla 2003, z ktorého vyplýva, že ani odvolací súd nemusí dať odpoveď na každý odvolací dôvod, ale len na ten, ktorý má pre vec podstatný význam. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/2005 zo 16. marca 2005 „... odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní však nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní“.

16. Pri vykonávaní odvolacieho prieskumu zákonnosti odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie čo do výroku I. vychádzal odvolací súd zo skutkových zistení, ktoré mal súd prvej inštancie preukázané z výsluchu žalobcu prostredníctvom povereného zástupcu a z listín ako dôkazných prostriedkov, ktorými vykonal dokazovanie. Za podstatné odvolacie tvrdenie žalovaného považoval odvolací súd tvrdenie, že žalobca nesplnil v konaní povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, keď predloženými a vykonanými dôkazmi nepreukázal žalobou uplatnený peňažný nárok čo do skutkových dôvodov, právneho základu a ani čo do výšky, pretože nepreukázal uzatvorenie kúpnej zmluvy a jej podstatné náležitosti vrátane odovzdania tovaru v množstve a za kúpnu cenu tak ako súd prvej inštancie ustálil, právne posúdil a vyhodnotil uplatnený nárok žalobcu.

17. Žalobca vyúčtoval žalovanému faktúrou č. 2011657133 zo dňa 6.6.2016 cenu za tovar s označením umývačka riadu BEKO v počte 2 ks za cenu po zľave 251 eur bez DPH/ks, spolu v sume 502 eur bez DPH a v sume 602,40 eur s DPH (č.l.4 spisu). Faktúra bola splatná dňa 13.6.2016. Tovar bol žalovanému doručený zásielkou č. 1100020119111 ako referencia č. 2007012417, čo podľa faktúry zodpovedá dodaciemu listu č. 2007012417, ktorý je uvedený v predmetnej faktúre. Žalovaný potvrdil prevzatie zásielky dňa 7.6.2016 (č.l.5 spisu). Dodaniu a prevzatiu tovaru predchádzala elektronická komunikácia žalobcu so žalovaným dňa 6.6.2016 (č.l. 6-7 spisu).

18. Žalobca vyúčtoval žalovanému faktúrou č. 2011658511 zo dňa 13.6.2016 cenu za tovar s označením BB10U AK.KYT.BRIGHT BRONZ 10/46 v počte 2 ks za cenu 5,90 eur bez DPH/ks, spolu v sume 11,80 eur bez DPH a v sume 14,16 eur s DPH a s označením ART 8814/A+++SFS chladnička WHIRLPOOL v počte 1 kus za cenu 550,08 eur bez DH a v sume 660,10 eur s DPH (č.l.8 spisu). Faktúra spolu v sume 674,26 eur bola splatná dňa 20.6.2016. Tovar bol žalovanému doručený zásielkou č. 1100020119372016 ako referencia č. XXXXXXXXXXXX, čo podľa faktúry zodpovedá dodaciemu listu č. XXXXXXXXXXXX, ktorý je uvedený v predmetnej faktúre. Žalovaný potvrdil prevzatie zásielky dňa 14.6.2016 (č.l.9 spisu).

19. Žalobca vyzval žalovaného, okrem iných, aj na zaplatenie predmetných faktúr podaním zo dňa 4.8.2016 a žiadal o zaplatenie kúpnych cien v lehote 7 dní s oznámením, že ak výzva žalobcu zostane zo strany žalovaného bez povšimnutia, uplatní žalobca svoje nároky v súdnom konaní spolu s úrokmi z omeškania.

20. Žaloba bola súdu prvej inštancie doručená dňa 31.10.2016. Súd prvej inštancie vydal vo veci platobný rozkaz, ktorým žalobe vyhovel. Platobný rozkaz bol žalovanému doručený dňa 17.2.2017 spolu so žalobou a jej prílohami pod č.l. 1-15. Z obsahu odporu, ktorý podal žalovaný proti platobnému rozkazu je zrejmé, že žalovaný v časti V. - VIII. namietať žalobou uplatnené peňažné nároky žalobcu z procesných a vecných dôvodov, najmä z dôvodu, že žalovanému neboli doručené faktúry, na základe ktorých sa žalobca domáha zaplatenia kúpnych cien tovarov.

21. Rozsah dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie (odsek 4. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie) dáva skutkový a právny základ (odsek 5. - 6. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie) pre závery vyslovené súdom prvej inštancie v odseku 7. a 8. odôvodnenia rozsudku tohto súdu, že žalobca a žalovaný uzavreli kúpne zmluvy podľa § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka

v písomnej forme podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, keď ohľadne tovarov komunikovali vzájomne elektronickými prostriedkami. Občiansky zákonník ako všeobecný právny predpis, ktorý sa uplatní v otázkach neupravených v Obchodnom zákonníku ako osobitnom právnom predpise pre úpravu obchodných právnych vzťahov medzi podnikateľmi, v predmetnej právnej norme priznáva právnym úkonom vykonaným elektronickými prostriedkami zachovanie písomnej formy právnych úkonov, ktoré pri komunikácii elektronickými prostriedkami vykonali strany sporu. Z komunikácie vykonanej medzi žalobcom a žalovaným elektronickými prostriedkami dňa 6.6.2016 vyplýva označenie tovaru, keď v komunikácii sa nachádza produkt 43002762, pod ktorým číslom je označený tovar umývačka riadu vstavaná BEKO a na cenu tohto tovaru - produktu sa dotazoval žalovaný e-mailom zo dňa 6.6.2016 o 10:01 hod. s tým, že žalovaný má nastavené AMOC ceny, ktoré odporúčal žalobca, ale nákup má žalovaný vyšší než na predaj odporúčaná cena a žalovaný má zákazníkov, ktorí si objednali tovar a nevie čo s tým teraz. Na tento dotaz e-mailom odpovedal žalobca dňa 6.6.2016 o 11:49 hod. tak, že v tomto prípade nastala žiaľ systémová chyba, táto je už odstránená (správna AMOC 399 eur s DPH), ale vie žalovanému vyjsť v ústrety s cenou 251 eur bez DPH/ks + doprava k žalovanému zadarmo. Dňa 6.6.2016 o 13:25 hod. žalovaný potvrdil objednanie 2 ks produktu č. 43002762. V súlade s týmito podmienkami žalobca dodal žalovanému žiadaný tovar za dohodnutú cenu dňa 7.6.2016.

22. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie preukázal dôkazmi, že žalovaný bol odberateľom žalobcu, ktorého žalobca evidoval od 12.6.2015 pod č. XXXXXXXXX, a od ktorého žalovaný v priebehu rokov 2015-2016 odoberal tovary podľa jednotlivých objednávok žalovaného (č.l. 55 spisu). Objednávku žalovaného zo dňa 13.6.2016 žalobca zaevidoval pod č. C XXXXXX - XXXX v cene 674,26 eur. Žalovaný v komunikácii elektronickými prostriedkami dňa 6.6.2016 výslovne uviedol, že „má nastavené AMOC ceny,“ z čoho je zrejmé, že poznal a vedel výšku cien tovarov, ktorých dodanie si u žalobcu objednal a to dňa 6.6.2016 aj dňa 13.6.2016. Prejavy konania žalovaného spočívajúce v objednaní tovarov za nastavené AMOC ceny vyhodnotil odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, ako prejav žalobcu o akceptácii kúpnych cien.

23. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že žalovaný dodaný tovar ani jeho kúpnu cenu nenamietal. Za tovar, ktorý žalovaný prevzal dňa 7.6.2016 a dňa 14.6.2016, žalovaný kúpne ceny žalobcovi nezaplatil. Žalovaný ani v odvolaní netvrdí, že konkrétne tovary v konkrétnom množstve a za konkrétnu cenu, ktoré mu žalobca dňa 7.6.2016 a dňa 14.6.2016 doručil a ktoré žalovaný v uvedených dňoch prevzal, žalobcovi namietal z tých dôvodov, ktoré tvrdil v konaní a v odvolaní, prípadne že tieto prevzaté tovary žalobcovi vrátil alebo reklamoval kúpne ceny.

24. Kúpna zmluva nevyžaduje pre svoju platnosť písomnú formu podľa § 409 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojení s § 263 ods. 2 a § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Pre platnosť kúpnej zmluvy, ktorá môže byť uzatvorená priamym konaním, ústne (neformálne) alebo písomne, sa okrem určenia zmluvných strán, určenia predmetu kúpy spolu so záväzkom predávajúceho previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veci podľa § 409

ods. 1 Obchodného zákonníka, sa vyžaduje dohoda zmluvných strán o cene veci podľa § 409 ods. 2 Obchodného zákonníka. Podľa tohto zákonného ustanovenia musí byť kúpna cena dohodnutá alebo musí v nej byť aspoň určený spôsob jej dodatočného určenia. Predmetné ustanovenie upravuje situáciu aj pre prípad, že zmluvné strany prejavia vôľu uzavrieť kúpnu zmluvu bez určenia kúpnej ceny. V tomto prípade je kupujúci povinný zaplatiť kúpnu cenu ustanovenú podľa § 448 ods. 2 Obchodného zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že zmluvné strany si môžu kúpnu cenu dohodnúť 1/ výslovne, 2/ určením spôsobu jej dodatočného určenia, alebo 3/ prejavia výslovne vôľu uzavrieť zmluvu bez určenia kúpnej ceny.

Na platnosť kúpnej zmluvy sa nevyžadujú žiadne iné náležitosti. V intenciách týchto základných a podstatných náležitostí posudzovania platnosti kúpnych zmlúv postupoval aj súd prvej inštancie pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal na návrh žalobcu, a to jednotlivo aj vo vzájomných súvislostiach. Za danej skutkovej situácie nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že žalobca nesplnil povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť s poukazom na postup súdu prvej inštancie podľa § 181 ods. 2 CSP, ktorým určil sporné skutkové tvrdenia medzi stranami sporu a predbežné právne veci po začatí pojednávania, pri ktorých zohľadnil výsledky prípravy pojednávania. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie následne, na návrh žalobcu, vykonal ďalšie dôkazy výsluchom žalobcu a listinami. V odôvodnení rozsudku dal súd prvej inštancie jasnú a zrozumiteľnú odpoveď o vzniku záväzkových vzťahov medzi žalobcom a žalovaným na základe platne uzatvorených kúpnych zmlúv, o forme ich uzatvorenia a o dohode o kúpnych cenách. Súd prvej inštancie sa správne a dostatočne vysporiadal aj s otázkou spornosti doručenia faktúr č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX žalovanému. V odseku

8. odôvodnenia vyslovil, že žalobca nepreukázal doručenie predmetných faktúr pred začatím konania vo veci samej podaním žaloby a dohodu o splatnosti kúpnych cien vyúčtovaných faktúrami. Potom súd prvej inštancie správne vychádzal zo skutočnosti, že žalovanému boli faktúry doručené spolu so žalobou pri doručení vydaného platobného rozkazu dňa 17.2.2017 a žalobcovi patrí uplatnený úrok z omeškania za nesplnenie peňažných povinností riadne a včas od 18.2.2017 (§ 340 ods. 2 Obchodného zákonníka). Tvrdenia žalovaného nespochybnili názor súdu prvej inštancie, že za výzvu na zaplatenie uplatnených nárokov je potrebné považovať doručenie žaloby a jej príloh, vrátane namietaných faktúr, žalovanému súdom prvej inštancie. Medzi žalobcom a žalovaným nedošlo k dohode o výške úrokov z omeškania. Žalovanému preto vznikla povinnosť platiť úrok z omeškania v sadzbe, ktorú ustanovila vláda Slovenskej republiky v nariadení č. 21/2013 Z.z. Nepreukázanie doručenia faktúr žalovanému bolo dôvodom, pre ktorý súd prvej inštancie priznal žalobcovi uplatnené úroky z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1 276,66 eur od 18.2.2017 do zaplatenia a žalobu v časti o zaplatenie 8,05 % ročne zo sumy 674,26 eur od 14.6.2016 do 17.2.2017 a zo sumy 674,26 eur od 21.6.2016 do 17.2.2017 ako nedôvodnú zamietol. Žalovaný napriek tvrdeniam všeobecného charakteru neuvádza žiadne konkrétne skutočnosti vo vzťahu k dodanému a prevzatému tovaru dňa 7.6.2016 a dňa 14.6.2016, neuviedol a nepreukázal, že tovar, ktorý v uvedených dňoch prevzal od žalobcu nesúvisí s uplatneným zaplatením kúpnych cien podľa listín, ktoré mu boli dňa 17.2.2017 doručené súdom prvej inštancie.

25. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného týkajúce sa obchodných podmienok, v tomto smere odvolací súd uvádza, že žalobca navrhol vykonanie dôkazu obchodnými podmienkami žalobcu. Tento dôkaz súd prvej inštancie nevykonal a tento postup, ako aj jeho dôvody, uviedol v odseku 11. odôvodnenia rozsudku. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že vykonanie tohto dôkazu bolo vzhľadom na zistený skutkový stav, nadbytočné a podľa názoru odvolacieho súdu aj nehospodárne.

26. Odvolací súd uvádza, že pri ustálení skutkového stavu súdom prvej inštancie vyhodnotením dôkazov z dôkazných prostriedkov súdom prvej inštancie, nezistil opodstatnenosť tvrdení žalovaného s vplyvom na postup súdu prvej inštancie. Odvolacie tvrdenia žalovaného, že žalobca nesplnil v konaní povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, keď predloženými a vykonanými dôkazmi nepreukázal žalobou uplatnený peňažný nárok na zaplatenie 1 276,66 eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania od 18.2.2017 do zaplatenia, čo do skutkových dôvodov, právneho základu a ani čo do výšky, pretože nepreukázal uzatvorenie kúpnej zmluvy a jej podstatné náležitosti vrátane odovzdania tovaru v množstve a za kúpnu cenu tak ako súd prvej inštancie ustálil, vyhodnotil odvolací súd ako v plnom rozsahu nedôvodné a bez opory v skutkovom stave zistenom súdom prvej inštancie. Rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku I. vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne zisteného skutkového stavu.

27. Odvolanie žalovaného čo do výroku II. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplatenie 8,05 % ročných úrokov z omeškania zo sumy 602,40 eur od 14.6.2016 do 17.2.2017 a zo sumy 674,26 eur od 21.6.2016 do 17.2.2017, odvolací súd odmietol pre nesplnenie podmienok podľa § 359 CSP, nakoľko v tejto časti nerozhodol súd prvej inštancie v neprospech žalovaného. Posúdenie tejto skutočnosti predstavuje hodnotenie subjektívnej a objektívnej stránky prípustnosti odvolania.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 12.11.2012, sp.zn. 3 Cdo 240/2012 vyslovil : „Prípustnosť odvolania má vo všeobecnosti nielen stránku objektívnu, ale aj stránku subjektívnu. Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je odvolanie prípustné (objektívna prípustnosť odvolania je vymedzená ustanovením § 202 O.s.p. určujúcim podmienky, v prípade splnenia ktorých je odvolanie prípustné). Na rozdiel od toho sa subjektívna stránka prípustnosti odvolania viaže na osobu konkrétneho odvolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva odvolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať odvolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnuteľnému týmto opravným prostriedkom); takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím súdu prvého stupňa bol odvolateľ po procesnej stránke negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery. Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o jeho prípustnosti tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej. Posúdenie subjektívnej prípustnosti odvolania ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti odvolania.“ Odvolací súd v súlade so závermi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovenými v uvedenom uznesení (článok 2 ods. 2 Základných princípov CSP), keď odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné, ak to

zákon nevyklučuje podľa § 355 ods. 1 CSP, uvádza, že objektívna prípustnosť odvolania je vymedzená v procesných normách. Po posúdení subjektívnej stránky odvolania žalovaného podaného proti výroku II., v ktorom súd prvej inštancie v žalobu v časti uplatnených úrokov z omeškania zamietol, odvolací súd ustálil, že výrokom II. o zamietnutí žaloby sčasti nebol žalovaný negatívne dotknutý po procesnej stránke a nebola mu spôsobená ujma. Z hľadiska subjektívnej stránky odvolania nemá žalovaný ako odvolateľ postavenie osoby, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané. Preto odvolací súd v súlade s § 386 písm. b/ CSP odvolanie žalovaného proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie v uvedených častiach odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

29. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania je rozhodnutím závislým od výsledku konania vo veci samej. Súd prvej inštancie aj napriek tomu, že žalobu sčasti výrokom II. zamietol, výrokom III. rozhodol o nároku žalobcu na náhradu trov konania tak, že žalobcovi v súlade s § 255 ods. 1 CSP priznal ako plne úspešnej strane sporu 100 % trov konania. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku III. vecne nesprávne, pretože dôsledne nerešpektuje zásadu zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) a miery úspechu, ktorá sa zisťuje tak u žalobcu ako aj u žalovaného. Miera úspechu vo veci závisí od vzťahu meritórneho rozhodnutia k žalobnému petitu. I nepatrný neúspech, ako hodnotil súd prvej inštancie vo vzťahu k zamietnutiu žaloby procesnú situáciu, nezakladá podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na plnú náhradu trov konania. Procesná právna úprava Civilného sporového poriadku pojem neúspech len v nepatrnnej časti nepozná a neupravuje. V danej veci vznikol žalobcovi nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 2 CSP pri uplatnení zásady pomeru úspechu strany sporu. Z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. zmenil podľa § 388 CSP, pretože nezistil splnenie podmienok na jeho potvrdenie podľa § 387 ods. 1 CSP a ani na jeho zrušenie podľa § 389 CSP. Pre účely zistenia pomeru úspechu a neúspechu žalobcu odvolací súd vyčíslil sumu predstavujúcu žalobou uplatnený nárok na zaplatenie 8,05 % ročných úrokov z omeškania zo sumy 602,40 eur od 14.6.2016 do 17.2.2017 a zo sumy 674,26 eur od 21.6.2016 do 17.2.2017 a sumu predstavujúcu žalobou uplatnený nárok na zaplatenie 8,05 % ročných úrokov z omeškania zo sumy 1 276,66 eur od 18.2.2017 do rozhodnutia veci súdom prvej inštancie dňa 7.12.2018 ako obdobia známeho pre výpočet výšky úrokov z omeškania pre účely aplikácie § 255 ods. 2 CSP na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

Za obdobie od 14.6.2016 do 17.2.2017 (249 dní omeškania) predstavujú 8,05 % ročné úroky zo sumy 602,40 eur sumu 32,96 eur, za obdobie od 21.6.2016 do 17.2.2017 (242 dní omeškania) predstavujú 8,05 % ročné úroky zo sumy 674,26 eur sumu 35,84 eur a za obdobie od 18.2.2017 do 7.12.2018 (658 dní omeškania) predstavujú 8,05 % ročné úroky zo sumy 1 276,66 eur sumu 185,01 eur. Ku dňu vyhlásenia rozsudku súdom prvej inštancie mal žalobca úspech vo výške istiny 1 276,66 + vyčíslený úrok z omeškania 185,01 eur = 1 461,67 eur a neúspech vo vyčíslenom úroku z omeškania 68,80 eur. Pomer jeho úspechu 95 % a neúspechu 5 % predstavuje úspech vo veci v rozsahu 90 %. V tomto rozsahu úspechu patrí žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobcovi ako úspešnej strane sporu v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

31. O výške náhrady trov v konaní pred súdom prvej inštancie a v odvolacom konaní rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník za dodržania zásad podľa § 251 CSP.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný

zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva

v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).